

A Clear Running Stream

Jan Van Steenbrugge - 24 september 2014

In een medialandschap met een erg gevarieerd klimaat, bergen vuilnis en enkele grote muziekmagnaten kan een geïmproviseerd oor toch af en toe enkele edelweissjes spotten. Little Dots, de verse band rond Sophia Ammann, Tom Callens en Pablo Casella, is zo een van die hardnekkige doorzetters die zich weten te murwen tussen het onkruid.

Een catchy orgeltje, meer is er niet nodig om je te verleiden en haast onbewust doorheen de strofe te loodsen in "Spin The Wheel". Een lekker fris refrein dat gerust enkele zomers zal overleven, omarmt je zonder schroom en wekt de neiging tot meefluiten. Bereid je voor op rare blikken wanneer deze swinger je door de straten

doet huppelen.

Eerlijk en puur, zo is nummer twee "All Is One". Ritme, melodie, intimiteit en authenticiteit zijn de steunberen van deze integere constructie. De akoestische gitaar die latino kleurt, brushes en een functioneel zuinig pianootje om Sophia's loepzuivere stem te ondersteunen; met dit nummer krijgen we een duidelijker beeld van het DNA van de rest van de plaat. En steeds zit die spanningsboog ergens verscholen. De finale is voor Jon Birdsong die met zijn solo het nummer even openblaast. In "Getting Out" krijgen we een intro die het register van James Blake induikt. We dobberen tussen nostalgie, hoop en weemoed en botsen op een wall of sounds die contrasteert met Sophia's frêle stem. Een topper van formaat is "Morning Sun". Voor je het weet, staat die repeatknop ingedrukt, want blijven plakken doet-ie vast en zeker. Zet jezelf even op stand-by op en begeef je in de wondere wereld van Little Dots, die doet denken aan het decor van Alices wonderland.

Een gewaarschuwd man is er twee waard, dus wees op je hoede wanneer "In The Mirror Of Everyone" de fakkel overneemt. Het nummer is met z'n donkere pianoklanken en dreigende gitaar haast surrealistisch, met angstpikken die in een Dali-landschap thuishoren. Grootseheid zonder waanzin, maar genadeloos. En dat deze Gentse band meer is dan 'alternatieve pop', kan vanaf dit punt niet meer ontkend worden.

Wat krijgen we nog meer? Roots en soul in "Cold Wind" met strijkers, blazers, marsgedrum en backings die het hoogtepunt uitstellen tot de laatste noot. En in "Lost" daalt de rust weder neer. Een sober gitaartje huppelt rond engelengezang, een zoektocht naar aanvaarding in een jachtige samenleving. "In A Silent Way" kabbelt verder in dezelfde sfeer. Een retro drumsound en latin percussie zijn hier de vaste waarden waarmee zuinig gemusiceerd wordt. Een sec gitaarritme, de lentezon in Sophia's stem en een bundel warme blazers; "Father's land" is een prima intermezzo om even later in galop de prairies te doorkruisen. Want in "Suddenly" zit een drive om U tegen te zeggen. Het is een onrustig nummer met wereldse percussieklanken en een broeierige drumgroove. "Border Of You" speelt met ons geduld, maar een droge piano en een stuwende gitaar houden ons vast tot de backings Sophia aflossen en het nummer met een open einde achterlaten. Sophia toont haar breekbaarste kant in "Golden Ring", gedragen door strijkers groot en klein. Leuk hoe de gitaar de zanglijn meespeelt en surft op de golven van het strijkersorkest.

Schoonheid schuilt in eenvoud en eerlijk duurt het langst, beslissen de bottom lines van deze jonge band. Schijnbaar eenvoudige riedeltjes zijn stuk voor stuk moeilijk te verdringen oorwormen geworden. Het drietal levert met luchtige maar vernuftige arrangementen een speelse, lichtjes naïeve maar best wel teasing debuut-cd af.

Wie Little Dots aan het werk wil zien, kan daarvoor terecht in de AB (op 1 oktober) en in de Gentse Minard (5 oktober).